

SZÁSZRÉGEN 'ÉS VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XIX. évfolyam 4. (218.) szám, 2017. április

Áldott, békés húsvéti ünnepeket!

Könyörgés Húsvéthoz

Húsvét!

Ragyogd be nagypénteki gyászunk,
hogy ne fájjon az emberek romlása,
hogy legyen minden sírba betett szívnek
csodálatos, nagy, szent feltámadása!

Húsvét!

Hirdesd, hogy nem hal meg a lélek,
nem sínylődik a poklok kapujában,
ha elfogadja Urának a Mestert
egy csodálatos, szent feltámadásban!

Húsvét!

Támaszd fel mindazt, aki meghalt,
holt szívvel bolyong, keresvén a tájat,
ahol megsebzett, megkínzott szívére
nagy-péntek után húsvét üdve árad.

KÁRÁSZ IZABELLA

Jézus feltámadása töltse
el reménnyel és bizakodás-
sal szívünket!
Márk Endre, Szászrégen
alpolgármestere

Locsolóvers

Adjon a jó Isten
Boldog ünnepeket!
Mindenféle jókkal
Lásson el titeket.

Az öreg nagyapám
Ily köszöntőt hagyott,
ÖrvendjeteK vígan,
Jézus feltámadott.

Öröm ez tinéktek,
Énnekem és másnak,
De én is örülök
A hímes tojásnak.

Adjanak hát nékem
Néhány piros tojást,
Hogy jókedvvel menjek
Az utamra tovább.

Online is olvasható a Szászrégen és Vidéke szaszregenesvideke.blogspot.ro

Az idei tavasz nemcsak a természetet varázsolta szübbé, hanem újítást hozott újságunk életébe is. büszkeségeinkről és mindarról, ami körülöttünk történik nap mint nap.

Április elejétől a *Szászrégen és Vidéke* Látogassák meg online is újságunkat, és bátran olvasható lesz online formában is, az interneten, a böngésszenek a régi cikkek és a friss információk között. Bátorítjuk mindazokat, akik cikket szeretnének írni, esetleg valamilyen eseményt vagy akár érdekességet osztanának meg az olvasókkal, hogy több személyhez jusson el mindaz, ami küldjék el írásaikat a következő e-mail-címre: Szászrégenben és környékén történik, valamint online@gmail.com

Törekedni fogunk arra, hogy a régiék mellett új témák is elnyerjék tetszésüket. Célunk, hogy minél több személyhez jusson el mindaz, ami Szászrégenben és környékén történik, valamint online@gmail.com

JÁNOSI SAROLTA

Április

Reflexiók

JÚDÁSCSÓK

Mihelyt a sötétbe lépett,
elkövette már a vétet.
Ha nem őszinte a csók,
oszthatják bár – árulók.

TÖKÉLETESEDÉS

Vége lesz az árnyvilágnak,
ha a földön szentek járnak.
Ó, ha én is fényként járnék –
kisebb lenne már az árnyék.

BARICZ LAJOS

Fotó: Balázs Csaba

Április – nagy szülötteink

április 1 – az ugratás, tréfálkozás napja – **boldok napja**

4-én (1784) született **Kőrösi Csoma Sándor**.

április 8 – az emberszeretet világnapja

10-én (1739) született **Baróti Szabó Dávid** költő és nyelvújító

április 11 – a magyar költészet napja

11-én (1900) született **Márai Sándor**

11-én (1905) született **József Attila** költő

április 14 – a könyvtárosok világnapja

14-én (1886) született **Tóth Árpád** költő, műfordító.

18-án (1901) született **Németh László** író, esszéista, drámaíró.

április 22 – a Föld napja; a környezetvédelem napja

22-én (1861) született **Tisza István** politikus, miniszterelnök.

22-én (1901) született **Thury Zsuzsa** író

28-án (1794) született **Jósika Miklós** író, újságíró, a magyar romantikus regény megteremtője

Kőrösi Csoma Sándor

1784. március 27-én született Kőrösi Csoma Sándor utazó, nyelvtudós, a tibetológia tudományágának megalapítója. A „messzeségek vándora” kis székely fiúból vált az ősmagyarok kutatójává és az első európai tudóssá, aki tanulmányozta a tibeti nyelvet és kultúrát. Mindig büszke volt származására, ahogy írta, „*én a székely nemzettség szülötte vagyok*”, angol nyelvű könyveiben pedig székely-magyarnak nevezte magát.

Tanulmányait kiemelkedő eredménnyel végezte. Egyszerű és önmegtartóztató életet élt, takarékos és belső fegyelem jellemezte. A tudományok közül leginkább a nyelvészetet, a történelmet és a földrajzot kedvelte. Zseniális nyelvérzékkel rendelkezett, elképesztő tehetsége volt a nyelvtanuláshoz. Élete során tucatnál is több nyelvet sajátított el: a latin, görög, német, francia, angol, orosz, szerb (illetve horvát), héber, perzsa, arab, török, tibeti, szanszkrit, hindi nyelvet.

1819-ben, 35 évesen indult el Ázsiába, úgy, mintha csak a szomszéd faluba kerekedne fel, tarisznyával és elmaradhatatlan tölgyfa botjával felfegyverkezve. Céljának ezt tűzte ki: „*Elhatároztam, hogy elhagyom hazámat, keletre jövök, s ahogy lehet, biztosítván mindennapi kenyereimet, egész életemet oly tudománynak szentelem, melyek a jövőben hasznára lehetnek az európai tudós világnak és különös világot vethetnek bizonyos, még homályban lévő adatokra nemzetem történetében*”.

Útja nemcsak a megtett távolság miatt döbbenetes – több mint 12 ezer kilométert járt be, s ennek legnagyobb részét gyalogszerrel, hiszen szegény volt –, hanem a rengeteg veszély, az emberi túréhatárt súroló és sokszor meghaladó körülmények miatt is.

Küzdelmes út során jutott el Ázsiába, ahol eredeti célja mellett vállalt még egy feladatot: az Európa számára addig ismeretlen tibeti nyelv és kultúra tanulmányozását. Ezt a kutatást ugyanolyan pontosan és lelkiismeretesen végezte, mint eredeti munkáját. Nyolc évet töltött különböző lámakolostorokban Nyugat-Tibetben, tudós lámák segítségével tanult. Spár-

→
 tai módon élt, tűrte a hideget, a rideg környezetet, és ételként nem vett magához mást, mint a szerzetesek szokásos eledelét, a jakvajás, sós teát. A fűtetlen kolostorban éjt nappallá téve kutatott, olvasott, írt, évenként kereszttül.

Egy angol orvos Kőrösi mindennapjairól ezt írja: „Egyszerű tápláléka az itteni szokás szerint készített zsíros tea volt. De a kanumi hideg évszak zordonsága eltörpül, ha összehasonlítjuk azt a zanszkári zárdában uralkodott telek fokával, ahol Csoma egy egész életet töltött. S ott ő a Lámával és egy szolgálóval kilenc négyzetes látnyi szobában 3-4 hónapon át el volt szigetelve. Szobácskájából egyikük sem mert kimozdulni, a környék hóval volt fedve és a hőmérő rendszerint a 10-16 fokon állott zéró alatt. Ott ült ő ködmönébe öltözve, kezeit ölébe téve; és ily állapotban olvasott reggeltől estig, melegítő tűz és alkonyat után világító mécses nélkül. A föld szolgált nyoszolyául, s az egyszerű csupasz falak voltak egyedüli oltalma az égélj zordonsága ellen. A hideg oly szigorú, hogy nehéz feladat volt a kezeket a gyapjútakaró alól kiszabadítani a könyv leveleinek átlapozása végett”.

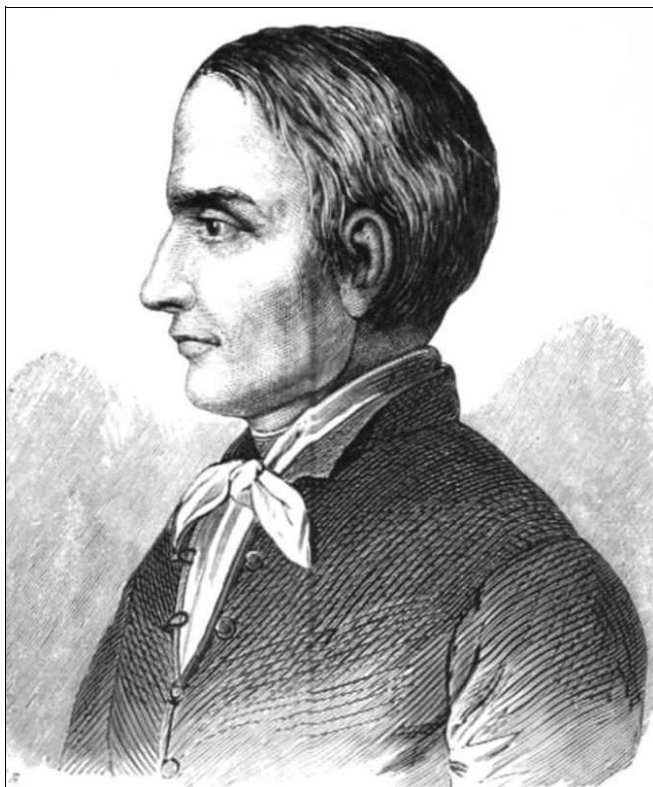
Tanulmányainak gyümölcse két könyv, amelyek 1834-ben jelentek meg: az első hiteles tibeti-angol szótár, valamint egy tibeti nyelvtankönyv. Ezekon kívül összefoglaló tanulmányokat is írt a tibeti vallásról, kultúráról, művészetekről, tudományokról. A tibeti kolostorok után Kalkuttában folytatta tanulmányait, ahol saját anyagainak feldolgozása mellett a Bengáliai Társaság könyvtárának gazdag keleti anyagát rendezte. A tibeti után a szanszkrit nyelv vizsgálatának szentelte magát, itt is eredeti célja vezérelte, hogy talán némi információra bukkan a magyarság eredetét illetően. Kalkuttában is visszavonult, zárkózott aszkétaéletet élt, akárcsak a kolostorokban

1842-ben felkerekedett, hogy eljusson a tibeti fővárosba, Lhászába – természetesen nem feledve eredeti célját. A dalai láma híres könyvtárában szeretett volna kutatásokat folytatni, ám az úton maláriát kapott, és szervezete nem tudott megküzdeni a kórral. „Nemzetének bölcsőjét kereste és a maga sírját találta itt – de halhatatlanságát is.”

Sokat elárul róla, hogy miből állt személyes hagyatéka: négy óriási láda tele könyvekkel és iratokkal, ezenkívül egy öltöny, némi fehérnemű és egy főzőedény. Halála után szenteket megillető tisztelet övezte, a „nyugati tanítvány” néven emlegették. Sírhelye zarándokhelyé vált. Eredeti célját, a magyarság felkutatását ugyan nem érte el, de két fő műve és egyéb, a tibeti kultúrát bemutató tanulmányai megírásával csodás kincsekkel teli ládát nyitott fel az utókor számára.

Szilágyi Ferenc a tudomány Kolumbuszának nevezi Kőrösi Csomát, aki „mást – többet – fedezett fel, mint amiért indult”.

Arthur Schopenhauer szerint „...ólmot keresett, és aranyat talált, és ami még ennél is több, nagyon jól felismerte a nemesfém értékét”.

Kőrösi Csoma Sándor

Élete jól példázza, hogy egy egyszerű ember, szegényen és tengernyi viszontagságot szóltalanul tűrve, pusztán hősi megszállottságtól fűtve hogyan állhat helyt, és hogyan küzdhet meg egy teljesen ismeretlen nyelv és kultúra megismeréséért. Segítségére volt kimeríthetetlen tudásszomja, melyre vándorbotként támaszkodhatott. Elméjét, kutatásra irányuló koncentrációját nem gátolták a szenvedélyek. Személyiségét teljes egészében a vállalt ügynek, fogadalmának ajánlotta, és élete minden pillanatában arra törekedett, hogy előbbre jusson kutatásaiban. Állhatatosságának csak halála vethetett véget. Példaképpé válhat hite, eltökéltsége, egy eszméhez való hűsége miatt.

Idézzük fel Kőrösi érdemeit Széchenyi István szavaival: „Egy szegény, árva magyar, pénz és taps nélkül, de elszánt kitartó hazafiságtul lelkesítve – Kőrösi Csoma Sándor – bölcsőjét kereste a magyarnak, és végre összerokadt fáradalmi alatt. Távolság a hazától alussza örök álmát, de él minden jobb magyarnak lelkében. Nem maga helyzet, nem kincs a nemzetek védőre, hanem törhetetlen honszeretet, zarándoki önmegtartás és vas akarat. Vegyetek példát hazánk nagyjai és gazdagai, egy árva fiún, és legyetek hű magyarok tettel és nem pusztán szóval, áldozati készséggel és nem olcsó fitogtatással!”

DOBA ÉVA

– Kőrösi Csoma Sándor (részlet) –

Új Akropolisz – Kulturális Közhasznú Egyesület

Nagy emberek tanításai (4.)

Márai Sándor

Márai Sándor magyar író, újságíró, költő, eredeti nevén márai Grosschmid Sándor Károly Henrik, 1900. április 11-én született Kassán. Édesapja Grosschmid Géza királyi közjegyző, édesanyja Ratkovszky Margit. Márai Sándornak három testvére volt, Kató, Géza és Gábor. Géza Radványi néven vált világhírű rendezővé.

A szülők az elit polgári értékrend szellemében kívánták nevelni gyermekeiket, így Márai Sándor 9 éves koráig házitánítóhoz járt, majd a Jászóvári Premontrei Kanonokrend Kassai Főgimnáziumába. 1914-ben átkerült Budapestre, a II. kerületi Érseki Katolikus Főgimnáziumba, végül Kassán az Eperjesi Katolikus Főgimnáziumban érettségizett 1917-ben.

Ifjú éveiben Márai Sándor Frankfurtban, Párizsban és Berlinben is élt. Rövid ideig német, majd magyar nyelven írt. 1918-ban Budapestre költözött, és elkezdte jogi tanulmányait, majd átiratkozott a bölcsészkarra. A Tanácsköztársaság idején újságíróként tevékenykedett, annak bukása után először Lipcsébe, Frankfurtba, majd Berlinbe ment tanulmányait folytatni.

1923. április 17-én vette feleségül a zsidó származású Matzner Lolát. Még abban az évben Párizsba utaztak, és hat évig ott is éltek. Ezt követően tértek vissza Budapestre. Az 1930–1942 közötti időszak volt Márai Sándor legtermékenyebb írói korszaka.

1948-ban a Márai család elhagyta Magyarországot, és Olaszországban telepedett le, ahol Márai Sándor tovább folytatta az írást, majd 1952-ben feleségével Amerikába távozott, ahol öt után megkapta az amerikai állampolgárságot.

Sorozatos megrázkódtatások érik. 1985-ben meghalt Kató húga és Gábor öccse, 1986 januárjában pedig felesége. 1989-ben San Diegóban pisztollyal vetett véget életének.

Főbb művei: *Emlékönyv* (1918), versek, *A mészáros* (1924), regény, *Zendülők* (1930), regény, *Idegen emberek* (1930), regény, *A sziget* (1934), regény, *Egy polgár vallomásai* (1934), regény, *Eszter hagyatéka – Déli szél* (1939), regény, melyet 2008-ban megfilmesítettek. *Szindbád hazamegy* (1940), regény Krúdy Gyula emlékére, *A gyertyák csonkig égnek* (1942), regény, melyből film is készült.

Az 1980-as években már lehetővé válhatott volna munkáinak hazai kiadása, de megfogadta, hogy amíg Magyarországon megszálló csapatok tartózkodnak, s

nem lesz demokratikus választás, addig a kiadásukhoz és előadásukhoz nem járul hozzá. Életműsorozatának újra kiadása halála után, 1990-ben kezdődött el. Ugyanebben az évben posztumusz Kossuth-díjat kapott.

De mit is jelentett számára a szülőföld, a haza, a hazafiasság? Napjaink embere sokat tanulhatna tőle.

„A szülőváros (...) nem templomtorny és nem tér szökőkúttal, s virágzó kereskedelem és ipar; a szülőváros egy kapualj, ahol először gondoltál valamire, pad, amelyen ültél és nem értettél valamit, pillanat a folyóvíz

alatt, mikor valamilyen régi létezés emlékébe szédültél vissza; simára csiszolt kavics, melyet megtalálsz a régi asztalfiókban, s már nem tudod, mit akartál vele; a hittantanár kalapja, melyen barna folt éktelenkedett, szorongás egy történelemóra előtt, különös játékok, melyeket senki nem ért, és következményeiről álmodsz egy életen át, tárgy egy ember kezében, hang, amit éjjel hallasz a nyitott ablakon át és nem tudod elfelejteni.”

„A haza végzet, nem pedig trükk és mutatványszám. S a hazafiasság a legszemérmesebb magatartás, olyasféle kötés és parancs, melynek mutogatásával nem szabad tapsokat aratni. De hányan és milyen lehetetlen alkalmak ürügyén élnek ebből a trükkösített, fröccsös hazafiasságból – élnek és éltek, mert ez a legbiztosabb mutatványszám mindenféle pódiumon.”

„A haza nem csak föld és hegy, halott hősök, anyanyelv, őseink csontjai a temetőkben, kenyér és táj, nem. A haza te vagy, szőröstül-bőröstül, testi és lelki nivoltodban; ő szült, ő temet el, őt éled és fejezed ki mind a nyomorult, nagyszerű, lángoló és unalmas pillanatokban, melyek összessége életed alkotja. S életed a haza életének egy pillanata is.”

„Nem az a csoda, hogy Magyarország olyan, amilyen; az a csoda, hogy van. De azért ne sajnáljuk magunkat. Ehhez a történelmi sorshoz, amely alakított bennünket, mi is hozzáadtuk a magunkét: kigyóembert csak abból lehet csinálni, akinek elég puhák és hajlékonyak a csontjai. Minden más csont törik.”

SZERK.

Lord Robert Baden-Powell

UTOLSÓ ÜZENETE A CSERKÉSZVEZETŐKHÖZ

Cecil Rhodes mondta élete végén, és ide jutva, én is érzem ennek az igazságát: „Oly sok a tennivaló, és oly kevés az idő”. Senki sem remélheti, hogy egy nagy vállalkozásnak, az élet rövidege miatt, láthatja a beteljesülését és a kezdetét is. Csodálatos élmény volt látni a cserkészlet fejlődését a kezdetől a mai napig. De roppant feladatok állnak előtte. A mozgalom csak most jött lendületbe. Amikor cserkészetről beszélek, beleérem a lánycserkészetet is.

Az egyik rész, amit magaménak tudok a cserkészlet előmozdításában, az, hogy szerencsés voltam, bennetek oly férfiakra és nőkre találtam, akik rátermett csapatot alkotnak, amely képes arra, hogy a rábízott mozgalmat továbbvigye. Jól nyitva kell tartanotok a szemeteket, hogy ha rátok kerül a sor, ti is megtaláljátok a méltó utódokat, akiknek bizalommal továbbadhatjátok a fáklyát. Ne hagyjátok, hogy fizetett szervezetté váljon, tartsátok meg hazafias szolgálatát önkéntes mozgalmának.

A mozgalom már eddig is – viszonylag rövid főnnállása alatt – oly erős alapokat épített ki, amely biztató az elkövetkező évek fejlődésére. Célja, hogy mindkét nemből egészséges, boldog, segítőkész polgárokat neveljen. Hogy megszüntesse az általánosan uralkodó, korlátolt, személyes, politikai, szektás és nemzeti önérdeteket, és azt az önfeláldozás és az emberiség érdekében végzett szolgálat szélesebb szellemével helyettesítse. Kölcsönös jóakaratot és együttműködést fejlesszen ki nemcsak saját országában, de távolabb is, minden ország között.

Tapasztalat bizonyítja, hogy ez a beteljesülés nem lehetetlen, nem fantasztikus álmok, hanem gyakorlati lehetőség – ha megdolgozunk érte. Ha elérjük, békét, jólétet és boldogságot jelent mindenkinek. A biztató ígéret azon a tényen alapul, hogy azoknak a fiúknak és lányoknak a százai és ezrei, akik ma a mi eszméinket tanulják, a jövőben milliók apukái és anyukái lesznek, akik gyerekeikbe ugyanezeket az eszméket ültetik – miután ezek az eszmék a mai vezetők által valóban és félreérthetetlenül nyomot hagynak bennük.

Ezért ti, cserkészvezetők, nemcsak szomszédaitok gyerekei számára végeztek nagyszerű munkát, hanem gyakorlati módon segítitek megvalósítani e földön a béke és jóakarát isteni országát. Ezért szívemből kívánom számotokra Isten áldását a megvalósításához vezető úton.

MAGYARY LEVENTE ÖREGCSERKÉSZ

Hallgatnak a Kárpátok

Már ébred a hajnal a Kárpátok felett,
s az Istenszékéről völgynek indul
a piros-fehér derűt hozó fény.
Lent a Maros zúg örök lelkesen,
medrében a kövek, kik büszkesége a keménység,
életre kiáltanak: ne adjátok fel a reményt!
És fent hallgatnak a hősapkás hegyek!

Oh ti vén tanúk, miért hallgattok?
Ti, kik mindent láttatok,
a völgyben esetenként, miért nem szóltok?
Látóknak hívlak, bizonyágnak,
elpusztított örökségnek: kertem és házam
bocskor taposta fájdalmának.

Oh, ti érdes gerincű hegyek, miért hallgattok?
Én helyettesek nem szólhatok,
de tanúknak rendellek, mert ti mindent láttatok.
Mélyről morajló hangon szóljatok,
ti, emberek, az ébredő völgyben imádkozzatok!

Ne sírjatok, már nincs jogotok hozzá,
de minden reggel sóhajtsatok egy imát.
Ne lássátok az esztelen pusztítást.
Míg földben pihenő őseink csontjai
meggyalázva, szétszórtan porladnak,
a hegyek, a Kárpátok ne hallgassanak!

A hegyek még téli csendben alszanak.
De ébred a reggel, felhőkön játszik a fény,
utat mutat a bársonymeleg Napnak.
Márciusnak dicsőségét hozza a tavasz,
és a hegyek helyett a kövek rövidesen megszólalnak.

**BARTHA JÓZSEF
NY. REFORMÁTUS LELKIPÁSZTOR**

A politika színpadán

KÖNYVBEMUTATÓ SZÁSZRÉGENBEN

A Petru Maior városi könyvtárban március 9-én a Humana Regun Egyesület meghívására városunkban is bemutattuk Borbély László *A politika színpadán* című beszélgetőkönyvét, melynek szerzője a beszélgetéseket lejegyző Ágoston Hugó újságíró. A bemutatón Borbély Lászlót szászrégeni beszélgetőtársa, Nagy András, városunk volt polgármestere „faggatta”.

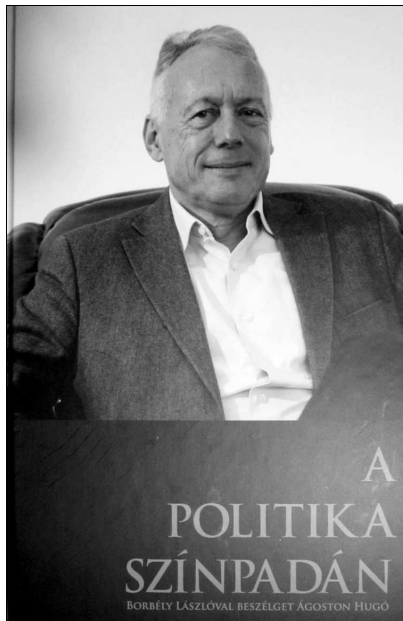
Többek között elhangzott, hogy Borbély László a marosvásárhelyi Dr. Bernády György Kulturális Alapítvány elnöke, illetve a Sapientia és a Babeş-Bolyai Tudományegyetem tanára. Személyes érdemei miatt a kormányfő kinevezte tanácsadó testületének államtanácsosi rangú tagjává.

A kötetlen beszélgetés során Borbély László mesélt a Bolyai Farkas líceumba járó diákról, temesvári egyetemista éveiről, arról az időszakról, amikor amatőr színjátész volt, első munkahelyéről mint frissen végzett közgazdász a szászrégeni Republica vállalatnál. Az est folyamán szó esett a forradalomról, a fekete márciusról, a kilencvenes évekről is, amikor a bányászok beözönlöttek a parlamentbe, Neptunról, az ellenzéki és kormány szerepről, arról, hogy kedveli a teniszt, az RMDSZ színeiben folytatott nehéz politikai küzdelmekről.

Mint marosvásárhelyi politikus, parlamenti képviselő vagy akár mint közmunkaügyi és területrendezési miniszter a párbeszéd híve volt, csapatban gondolkozott. Tudá-

Borbély László és Nagy András Fotó: F. Gizella

sát, bár visszavonult az aktív politikálástól, megpróbálja átadni a fiatalabb nemzedéknek. A beszélgetésből az is kiderült, hogy a romániai politikai elemzők szigorú kritériumai szerint vezető helyeket értek el a romániai magyar érdekvédelmi szervezet politikusai. Felkészült, megbízható kisebbségpolitikusaink beleszólhattak a törvényhozásba. Állandóan bizonyítani kell az igazat, vallotta a mai helyzetről Borbély László. Megismertük azt a bátor embert, akit „az Isten is politikusnak teremtett”, mint bejegyezte a könyvbe Székely Ervin újságíró.

A közönség hozzászólásaiból kiértük a mély tiszteletet a régi nagy politikusok iránt, de a reménnyel átszótt aggodalmat is, hogy most a tapasztalt politikusok helyét átvevő fiatal generáció elég elhivatott-e, helyt tud-e állni és a közös érdekért küzdeni.

Az est a kötet dedikálásával és szeretetvendégséggel zárult.

A politika színpadán című beszélgetőkönyv 2016-ban a csíkszeredai Alutus Rt. nyomda gondozásában jelent meg.

Könyvbarátok

MENYEI ILDIKÓ KÖNYVTÁROS

Szabó Magda-felolvasómaraton

A nemzetközi méretűvé nőtt felolvasó-maraton főszervezője 2014 óta a csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár. Évről évre magyar irodalmunk egy-egy kiemelkedő alkotójának az életművére irányítja a figyelmet országhatárainkon innen és túl a közös felolvasás révén. 2017-ben Szabó Magda írásai szólaltak meg, hisz születésének századik évfordulóját ünnepeljük. Irodalmunk huszadik századi klasszikusa, számos díj kitüntetettje, Kossuth- és Femina-díjas író. Az egyik legtöbbször fordított magyar íróként regényei számos országban és nyelven jelentek meg. Szabó Magda életművében bármely korosztály találhat magának kedvére valót, témái egyetemesekek, a világ bármely pontján élő olvasó emberhez, illetve gyermekhez szólnak. „Karcos” stílusát csak (meg)szeretni lehet.

A felolvasó-maratonra február 21-én került sor. Az idén a Florea Bogdan Általános Iskola diákjai is bekapcsolódtak. Délután 10-től 15 óráig felolvasásra kerültek az *Ezüstgolyó*, *Özseni*, *Mózescsók Cerberusnak*, *Az Isten homlokán*, *Régimódi történet*, *Ki hol lakik?* és a *Bárány* című művek.

Minden osztály egy órán át olvasott staféta szerűen. A harmadikosok kezdtek reggel 10-től, és a nyolcadikosokkal ért véget 15 órakor.

Felejthetetlen élményt jelentett mind a diákoknak, mind a részt

vevő tanároknak. A felolvasott írások felkeltették a diákok figyelmét és érdeklődését Szabó Magda művei iránt.

Emléklül minden résztvevő kapott a csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtártól egy-egy könyvjelzőt egy Szabó Magda idézettel: *„Az életet akarom megírni, olyannak amilyen”*.

Nyolcadikos diákok így vélekedtek az eseményről:

„Ezen alkalommal sikerült jobban megismernünk Szabó Magda életét és munkásságát.

Nagy lelkesedéssel hallgattuk a felolvasott műveket.

A felolvasott novellák magukkal ragadtak.

Mindenki lélegzetvisszafojtva figyelte, hogy mi sül ki a végén.

Az óra leteltével mindenki műveltebbnek mondhatta, érezhette magát. Beleéltük magunkat a novellákba.”

A felolvasások végeztével örömmel és meglelégedéssel töltött el az a tudat, hogy mi is részesei lehetünk ennek a magyarságunk szempontjából igen fontos nemzetközi irodalmi eseménynek.

Jövőre ugyanitt és ugyanígy, döntötte el iskolánk tantestülete. Vörösmartyval együtt mondhatjuk, hogy ez jó multság, férfimunka volt.

**ADY GYÖNGYVÉR
MAGYAR SZAKOS TANÁR**

Mesélő évek

– 43 év a katedra mellett, 27 év igazgatás –

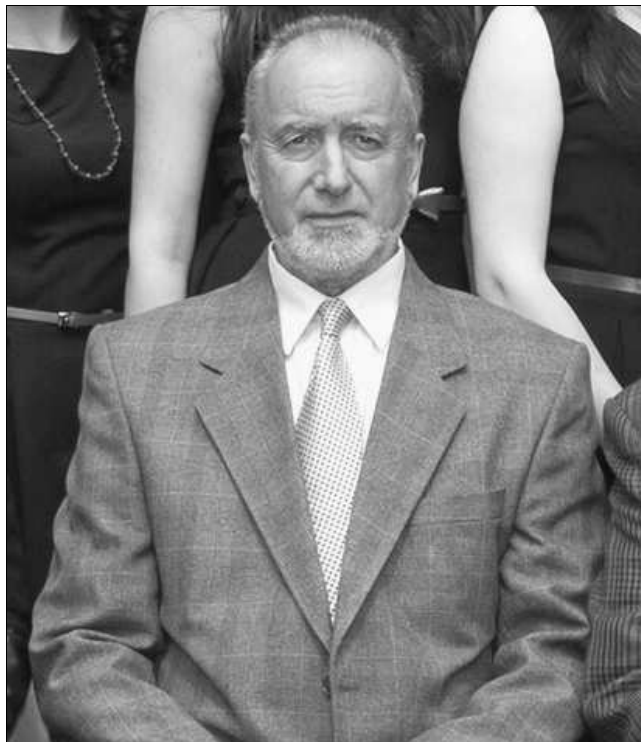
A címbe foglalt két számérték azon évek száma, amit *Böjte Andor Vilmos* fizikatanár a katedra mellett, illetve iskolaigazgatóként tud maga mögött. Február utolsó hétfőjén a tanár úr a Városkép adásának vendége volt, s az ott folytatott beszélgetésben tapasztalatait, emlékeit, a tanári hivatás és igazgatói tisztség kihívásait osztotta meg a nézőkkel.

Ezekből a gondolatokból ismertük meg őt jobban, hiszen iskolaigazgatóként kevés személyes jellegű információt osztott meg önmagáról.

Gyerekkorára úgy emlékszik vissza, hogy édesapját, aki ezermesternek számított, állandóan motorke-rékpárja javítása, tisztogatása közepette találta. Nyolcadikos diákként tudta, hogy a technikai ismeretek vonzása miatt ezt a szakirányt követi majd. Előbb mégis úgy gondolta, hogy építészmérnök lesz. Valahányszor építész nagybátyja ennek a szakmának a nehézségeiről beszélt, azzal érvelt, hogy amit az építész megtervez, az hosszú időn át látható, kézzel fogható, csodálható és hasznos. A nagybácsi replikája ellenben arról próbálta meggyőzni, hogy amit az emberekbe építünk bele, sokkal tovább él: „Emberekbe is beépíthetünk – nem kell látható ház legyen”.

Ekkori fizikatanára azonban úgy megszerettette vele a fizikát, hogy a XI. osztályban már biztos volt benne, hogy fizika szakra szeretne felvételizni. Akkoriban nehezek voltak a felvételik az egyetemekre, de ő sikeresen felvételt nyert az elméleti fizika szakra, ahol üzemi fizikusnak tanult. Egyfajta laborfizika volt ez, fémek szerkezetének, összetételének kutatása, tanulmányozása. Többször is megemlítette beszámolójában az egyetem akkori dékánja, Gábos Zoltán diákbarát magatartását, aki szünetekben is sok időt töltött a diákok között, hogy megismerje problémáikat, vizsgán pedig nem vágta el a diákot, hanem újabb időpontra írta ki, amikor jobban kellett tudnia az anyagot. Elektronikatanárát is nagyra becsülte, akitől azt tanulta meg, hogy a diák előbb végezzen pontos rajzot, azután jöjjön a magyarázat, amikor megérti, minek mi a szerepe a műszaki rajz kapcsán.

Az egyetemi évek elvégzése után visszakerült tanárként abba a liceumba, ahol korábban diák volt. Tanárai – kollégaként – segítségére voltak a beilleszkedésben. Vallomása szerint sokat tanult tőlük. Mivel a fizikafeladatok megoldása volt az erőssége, csakhamar jól érezte magát a katedránál, sőt az orvosi egyetemre felvételizők dolgozatait is éveken át javította.

Úgy véli, hogy a 90-es évek előtti oktatás sokkal stabilabb volt, mint a mostani. A jelenlegi oktatási rendszerben nehezményezi, hogy „jönnek-mennek, a miniszterek, s velük együtt a törvények is. Kapkodás van az alternatív tankönyveket illetően is, ez pedig kihat a diákokra, s a tanítás rovására megy. A ma gyereket kevésbé látja céltudatosnak, mint a korábbiakat: „A gyereknek nincs célja, s bolyongóvá válik a világban” – állapította meg. Kevés szülő tesz úgy, mint az egykoriak, akik konzultáltak a tanárokkal, hogy miben látják eredményesebbnek a gyereket. A múlt szüleinek fontos volt a tanár véleménye a gyerek jövőjét illetően. A jelenlegi szülők tanácstalanok, a gyerek pedig nem enged beleszólást, mert ő el tudja dönteni, mi legyen. Természetesen a változó világ mindannyiuk dolgát megnehezítette, mert alig lehet feltérképezni, milyen szakma lesz pár év múlva hiánycikk, azaz „menő”. Sajnos a magyar oktatásnak sincs egy általános szakmai folyamata. A leginkább a tételek összeállításakor tükröződik ez. Fontos lenne, hogy a nevelési és szakmai oktatás kéz a kézben járjon. Pedagógusként azt is fontosnak tartja, hogy magatartásbeli ismereteket is kapjon az iskolában a gyerekek.

Igazgatóságának 27 éve alatt az 1990-es év márciusa volt számára az egyik legnagyobb kihívás. Minden

igyekezete a román–magyar konfliktus elkerülésére irányult, s ma is büszkén nyugtázza, hogy sikerült – az iskolát elkerülte a nacionalista viszály. Nagy kihívásként élte meg azokat az éveket is, amikor felismerte, hogy a jövő iskolájában informatikát kell tanítani. Így, kezdeményezésére, de a tanfelügyelőség jóváhagyása nélkül indították el az első informatikaosztályt Szászrégenben, s mivel az iskolának nem volt számítógépe, egy könyveléssel foglalkozó barát cégénél végezték a diákok a gyakorlati órákat, délutánonként. Két évvel ezelőtt pedig vegyes líceumi osztályra kért engedélyt a magyar diákok számára, hogy akik természettudományokat szeretnének tanulni, ne kelljen Marosvásárhelyre ingázzanak.

Hogy egy iskolaigazgató hogy maradhat funkcióban ennyi éven át, szerinte az ember egyéniségétől is függ. Véleménye szerint a '90-es évek előtt könnyebb volt az iskolaigazgatás, mert adottak voltak a pártdirektívák, és azokat mindenkinek követni kellett. Ma

azonban szereti mindenki a maga véleményét hangoztatni. Természetesen igazgatóként ezt jó figyelemmel kíséreni, mert mindenkinek van jó meglátása is. Hiszi, hogy egy iskola attól jó, ha a tanárok hivatásszerűen végzik munkájukat, ha nem tekintik az iskolát munkahelynek, ahonnan mielőbb hazamehessenek. A szülő célja, amikor iskolába írta gyermekét, hogy annak minél nagyobb esélye legyen az életben való boldogulásra. Ily módon a tanár célja is csak ez lehet.

Január 1-től a tanár urat felmentették az igazgatói tisztség alól, de ez nem jelenti a katedrától való eltávolodást. Marad és tanít tovább. Mert, ahogy a beszélgetést zártuk: „...annál nincs nagyobb öröm, mint valakit megtanítani valamire, amit nem tud, és nagyobb jótétemény sem”. (Móricz Zsigmond)

Ezen gondolatok jegyében köszönöm meg a beszélgetést, és kívánok kitartást további szolgálatában.

KISS-MIKI MELINDA

Egy születésnap margójára

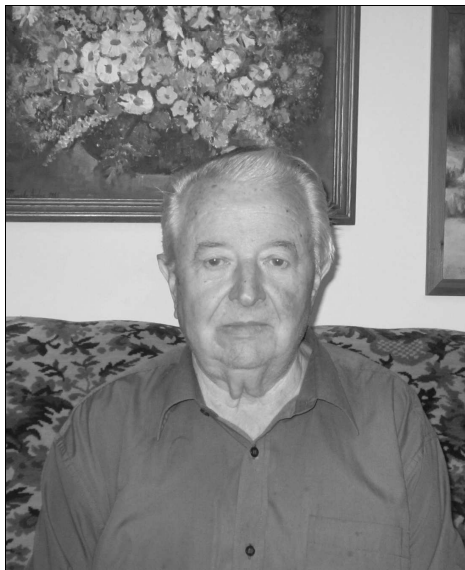
Kedves Csernátóni Jóska!

Minthogy éppen 85 éves lettél (márciusban – szerk. megj.), szívből gratulálok! Soká élj egészségben, boldogságban! Adjon Isten erőt, hitet, hogy írásaidal ezután is megörvendeztesd olvasóidat, és mindig ott lássalak a képzős találkozókön! Vezérnek! Szervezőnek! Mert képzőnk szellemét, tüzet, keserű-édes, de nagyszerű, felemelő emlékeit, az együttérzést, az összetartozás emlékeit sosem szabad elfelejtenünk, elhamvadni hagyunk.

Barátságunk akkor kezdett elmélyülni, amikor beszerveztél a régeni újsághoz „bedolgozni”. Írásaimat értékelted, bíráltad, tanácsokat adtál, és mindig további munkára ösztönöztél.

1998-ban megjelent képzőmonográfiád, kedves iskolánk történetének aranykönyve, dokumentáltsága, szakszerűsége, a tanárok, valamint a volt növendékek vallomásainak beszerkesztése okán minden dicséretet megérdemelsz.

Jóska, nálad nélkül nem is lehet elképzelni képzőnk hagyományainak éltetését. Felejthetetlen számomra a 60 éves aranydiplomás kollegáink megünneplése, melyre meghívtad a legilletékesebb személyeket. Megható volt például az öregek örege, Fodor Sándor beszéde – ő az élő Szászrégeni Magyar Tanítóképző ma.

A régeni lapban közölt történelmi ismertetőid, a kiemelkedő magyar államférfiak, politikusok, tudósok, felfedező munkásságának népszerűsítése nélkülözhetetlen a vidék olvasói számára. Megmondom őszintén, hasznos volt olvasásuk által újra felidézni a már-már elhalványult vagy elfelejtett történeteket, mindezeket túl sok újdonsággal is találkoztam. Egyszóval tevékenységed, írásaid éltetik, erősítik képzőnk hagyományait, és nagyban hozzájárulnak a magyar hazafiaság megtartásához.

Kedves Jóska barátom! Hát eltelt egy kissé az idő, de nem baj. Oda se neki! Rá se ránts! Fel a fejfel! Csak az öreg, aki elhagyja magát.

A cselekvő, jó kedélyű ember örök fiatal.

85 év még nem rév.

90 év – fűtsön a hév.

100 éves – az élet még napfényes.

És ki dolgozik, sportol, kacag, énekel, táncol, szerelmes és kocog, úszik – biztos eléll még 120-ig!

Adja Isten! Jóska, a neved is erre utal: Csernátóni = Cserfáshoni. Biztosan áll, mint a cser – ne árthasson semmi csel! Áldjon meg Isten ezerszer!

Baráti szeretettel,

KAJCSA JENŐ

Mese az elveszett szabadságról

MÉLTÓSÁGTELJESEN ÜNNEPELTEK A SZÁSZRÉGENI MAGYAROK

Kicsinek bizonyult a szászrégeni művelődési ház nagyterme március 15-én. Olyan jó érzés leírni, kijelenteni ezt. Fiatalok és idősek – méltóságteljesen együtt ünneplő tömeg. Energiával töltődik fel az ember, amikor látja a sok fiataalt a színpadon – erőt, kitartást adnak a további munkához. Van értelme és eredménye mindannak, amit tesznek a fiatalok, az őket felkészítő pedagógusok, oktatók. Más fizetség nem is kell – elég hallani az ütemes tapsot, látni a kipirult arcú, boldog gyerekeket, fiatalokat a színpadon, az elégedett arcú szülőket a nézőtérén.

Lehet együtt ünnepelni. Együtt kell ünnepelni! Ez a helyes, így van jól.

A Humana Regun Egyesület szervezésében március 15-én az Eugen Nicoară művelődési ház nagytermében került sor az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékére szervezett **Mese az elveszett szabadságról** című előadásra.

– Ha erősen él bennünk egy szebb, szabadabb jövő reménye, és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók leszünk 1848 örökségéhez. Ebben segít minket minden évben újra meg újra az emlékezés március 15-ére, a szabadságharcra és annak hőseire. Ez ad értelmet az ünnepségnak, a koszorúzásnak, a közös, békés emlékezésnek.

Amikor feltűzzük a kokárdát, nemcsak büszkeséggel tesszük, hanem erős reménysugárral is a szívünkben. Reméljük, hogy azt a lelkesedést

szerezzük vissza, éljük át újra, ami mozgatója, motorja minden forradalomnak, így az 1848–49-es szabadságharcnak is.

Amikor kokárdát tűzünk gyerekeink, unokáink ruhájára, és elmondjuk nekik, hogy ezt most viselni kell, akkor reméljük, hogy bennük is tovább él egy kicsi a forradalom lángjából. Nem engedhetjük meg, hogy ezeket a gyökereket elvágják, mert élni akarunk, magyarként akarunk élni az idők végezetéig.

Az élet célja a küzdés maga. Ezért március idusa jelképezi számunkra azt a reményt, hogy minden zsarnokság megroppantható. Március idusa mutatja meg számunkra, hogy bármennyire is véglegesnek és szilárdnak tűnik egy ország uralkodó hatalmi berendezkedése, fordulhat a kocka. Március 15-e üzenete napjainkban is igaz, és főleg nagyon időszerű. Követendő példa és erő a zsarnokság elleni küzdelemben.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntötte *Simon Melinda* műsorvezető a szervező Humana Regun Egyesület nevében a jelenlevőket.

A rendezvényen fellépett a Csim-Bumm ifjúsági és a Mini Csim-Bumm gyermek színjátszó csoport, a szászrégeni Gyöngyvirág, a görgényüvegcsúri Csalogány, a marosfelfalusi Bíborka és a kisfülpösi Verőfény néptáncscsoport, valamint Virginás Árpád, Rafael Laura és Bondor Renáta. Az 1848-49-es eseményeket – vetítéssel egybekötve – Székely Rozália tanárnő méltatta.

Az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztek történelmi egyházaink is

Az RMDSZ szászrégeni szervezete és a Szászrégeni Ifjúsági Szervezet a római katolikus templomkertben ünnepelt. A rendezvényt Szászrégen fúvózenekara nyitotta meg. Ünnepi beszédet mondott Székely György református lelképásztor. A múlttól és a jelenről Vass Levente parlamenti képviselő, Nagy András, az RMDSZ szászrégeni szervezetének elnöke és Márk Endre alpolgármester beszélt. Közreműködtek az öregcserkészek, a Florea Bogdan és az Augustin Maior iskolák, valamint a Petru Maior

Mini Csim-Bumm

Műszaki Középiskola néhány diákja.

Balla Árpád római katolikus plébános áldását követően koszorúzással és himnuszaink eléneklésével zárult a *Petőfi márciusa – az 1848-49-es forradalom és szabadságharc* emlékére szervezett központi ünnepség.

Végezetül hadd idézzük a Radnótfájáról elszármazott Zsigmond Sándor gondolatait:

»Itt az idő, hogy a jövőt visszahódítsuk. Sorsunk irányítását kezünkbe vegyük. Gyermekünk, unokáink javára, az ő érdekükben építsünk egy erős Erdélyt, egy erős Székelyföldet. Dolgozzon mindenki jobban, mint tegnap. Tegye azt, ami tudása szerint a legjobb és a leghasznosabb. Ki-ki ne csak

saját magára gondoljon, hanem a közre is, a szomszédjára is. Álljunk meg egy szóra, beszéljünk egymással, segítsünk egymáson. Nézzünk újra egymás szemébe. Értsünk szót. Fogjuk meg egymás kezét. Akarjunk egy közös magyar jövőt építeni!

1848 olyan örökséget hagyott ránk, amelyet oltalmazni, ápolni becsületbeli kötelességünk. Tamási Áron így fogalmazott: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”.

Büszkén, erős hittel, magyarként akarunk élni és dolgozni itt, a Kárpát-medencében, mert ez a mi otthonunk. Ezt tettük századokon át. Itt minden a kezünk nyomát viseli. Dolgoztunk eddig, és dolgozni akarunk ezután is. De nem hiába. Nemcsak emlékezni, hanem cselekedni is kell. Egy jobb jövő eljöttét remélni ma már nem elég. A reménykedésből nem élünk meg. Szívós munkára van szükség. Elkötelezett, céltudatos munkára. Itt most építeni kell a jövő nemzetét. Lélekben, a közös egymásért való gondolkodásban kell egyek legyünk.

Itt az idő, hogy mi, magyarok végre együtt küzdjünk nemzeti ügyeink sikeréért! Mutassuk meg:

Zeng a himnusz

a magyar nem olyasmi, mint a gyertya, mit el lehet oltani. Ez teszi ma is aktuálissá Petőfi szavait: „Bárki is a dicsőség, a hazáé a haszon!” Ha erősen él bennünk egy szebb, szabadabb jövő reménye, és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók leszünk 1848 örökségéhez.

Hiszem, hogy képesek vagyunk rá! Hiszem, hogy helyünk van a világon, hogy a magyarság – esze, becsülete és tehetsége révén – az emberiség közös kincsét gyarapíthatja. Hogy mi kell ahhoz, hogy ez a hit, ez a vágy valósággá váljon? Nem kell több, csak ami 1848 12 pontjában is benne van. Idézem: „Mit kíván a magyar nemzet. Legyen béke, szabadság és egyetértés. Egyenlőség, szabadság, testvériség!” Adja az ég, mindnyájunk akarata és ereje, hogy így legyen.

Ha ezt együtt akarjuk, akkor van jövőnk, akkor „A magyar név megint szép lesz.../ Méltó régi hírnevéhez”.

Adja Isten, hogy így legyen!”«

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

A Szászföld és Vidéke főtámogatói:

RMDSZ és *Communitas* Alapítvány, országos RMDSZ.

Támogatók: *Ercse Rozália és Borsos Mária Szászföldvidékről, valamint Jakabovics Mária Marosvásárhelyről.*

Köszönjük!

A marosvécsi iskola története 1848-ig (1.)

1. Oktatás a reformáció előtt

A reformáció előtti korszakban alacsony volt az írástudó emberek száma. A kor követelményei nem tették szükségessé egy szélesebb iskolahálózat létrehozását. Az egyházi intézményekben, uradalmi központokban, majd később a városokban viszont szükség volt olyan írástudó emberekre, akik biztosítani tudták ezek működését, jogi képviselőket.

A katolikus parókiák, plébániák és a dékánátus mellett szervezett iskolákban szóbeli oktatásban részesítették az erre kiválasztott gyermekeket, akik így elsajátították a szertartás rendjét, megtanulták az egyházi énekeket és a vallási alapismereteket. Írni-olvasni már ritkábban tanították az ifjakat. Az értelmesebbek, fogékonyabbak a káptalani iskolákban nyertek magasabb képzést, miután pappá szentelték őket.

2. Egyházi oktatás a reformáció után

A lutheri reformáció az oktatás terén is gyökeres változásokat hozott. Luther Márton követői, az evangélikusok és a kálvinisták is igen fontosnak tartották a Szentírás tekintélyének a visszaállítását. A reformáció szemléletében Isten közvetlenül Igéjében, Szentlelke által szól az emberekhez. Ebből a téziszből következik, hogy a Bibliát ne csak a latinul értő papok olvassák, hanem hozzáférhető legyen mindenki számára. Fontos tehát az anyanyelvű Biblia nyomtatása és terjesztése, valamint az anyanyelvű oktatás megszervezése.

Luther Márton behatóan foglalkozott a neveléssel is. Pedagógiai felfogásában szükségesnek tartotta magasabb képzettségű teológusok felkészítését, akik eredetiben olvashatják a Bibliát és grammatikai, dialektikai, retorikai tudásuk alapján prédikációkat tudnak szerkeszteni.

A köznép számára viszont elegendő az anyanyelven való írás-olvasás elsajátítása, így mindenki saját nyelvén olvashatja és értelmezheti a Bibliát. Ennek érdekében minden helységben iskolát kellett szervezni, külön a fiúk és külön a lányok számára.

Luther felfogásában az iskola az egyház virágoskertje, tehát nagy figyelmet kellett fordítani az oktatás megszervezésére.

A reformáció szellemében fogant intézkedések nyomán a XVI. században vidékünkön, a Felső-Maros mentén is megjelentek az első falusi iskolák. El kell mondanunk, hogy a reformáció következtében elkezdődött a katolikus egyház megújulása is.

Az 1545–1563 között tartott tridenti zsinat szellemében megkezdődött a katolikus egyház szervezeti átalakítása és az iskolahálózat kiépítése. A Felső-Maros mentén a reformáció az 1560-as években kezdett terjedni. Magyaróra Bánffy Gábor és Boldizsár hozott református papot, és a jobbágy gyermekek számára iskolát alapítottak. Magyarón az iskolamestert név szerint 1587-ben említik először, amikor egy adásvételi szerződésben, közbíróként odakerült Vásárhelyi Mihály neve után iskolamesteri titulusa: „Mihály Deák Vásárhely mogioroy schola mester”. Vidékünkön az unitárius vallás is terjedni kezdett. Az új vallás pártfogója Hagymási Kristóf, a vécsi vár ura és az uradalom birtokosa volt. Hagymási a „cuius regno, eius religio” elve alapján nemcsak Vécsen, hanem a várhoz tartozó szász falvakban is terjesztette Dávid Ferenc tanait. A várúr által Alsóidecsre hozott szász pap, Bernard Jakobinus a scholában is tanított.

Hagymási Kristóf halála után (1577. március 6.) Vécsen is a kálvinista egyház erősödött meg. 1583-ban a szászrégeni, az alsóidecsi és a felsőidecsi lelkészek a fejedelemnek panaszolták, hogy néhány nemes, akiknek birtokain a káptalan lelkészei szolgáltak, elűzték a papokat, a helyükbe mást hívtak, a nekik járó tizedet elvették, az istentiszteletek tartását ellehetetlenítették. A fejedelem – Báthori István – helyreállította a dékán és káptalan joghatóságát, és figyelmeztette a nemeseket az egyház anyagi javainak sérthetlenségére. A fejedelem a felszólítást a marosvécsi uradalom prefektusaihoz és a marosfelfalui nemesekhez intézte. 1648 után Vécs a Görgényi Református Egyházmegye anyaegyháza (megyeje).

(folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ NY. TANÁR

A Görgényi Református Egyházmegye templomai (34-35.)

MEZŐERKED

A mezőerkedi református templom

Mezőerked (1890 előtt Szászerked) Tekétől 7 km-re található. A falut 1238-ban Erkud néven említik először. 1334-ben papja 2 garas pápai tizedet fizetett.

Református gyülekezete 1960-ig a szomszédos Komlódhoz tartozott, majd ezt követően Teke leányegyháza, később szórványra lett. Jelenleg a gyülekezet öt lelket számlál, ebből is csupán négyen laknak Mezőerkeden. Istentiszteleteket évtizedek óta magánházaknál tartottak, mindig találva egy-egy lelkes, szívet és házát egyaránt megnyitó hívet.

Templomát 1898-ban építtette Putnoky Domokos földbirtokos, a Görgényi Református Egyházmegye egykori főgondnoka, aki 1899-ben egy szerencsétlen kimenetelű párbajban Kolozsváron meghalt.

A templom sokáig romos állapotban volt.

2008-2009-ben az erkedi születésű Bodor testvérek saját költségükön teljesen felújították a templomot. Hasonló mértékű áldozat szinte páratlan az erdélyi egyházkerület modern történetében.

A templomot 2010. április 11-én szentelte fel az egyházkerület püspöke.

SZÉKELY JÓZSEF BOTOND LELKIPÁSZTOR

MEZŐSEPTÉR

Mezőseptér Szászrégentől 27 km-re nyugatra fekszik a 16-os számú megyei úton. Neve 1295-ben

Septér, 1321-ben ugyancsak Septér, 1340-ben villa Septér néven szerepel. 1340-ben Szent Mihály tiszteletére szentelt temploma van: eccl. Beati Michaelis. A reformáció korában reformátussá lesz, templomával együtt.

A 18. században csak filia, Mezőújlak anyaegyházhoz tartozik. Ma a Mezőörményesi Református Missziós Egyházközséghez tartozik Mezőörményes, Komlód, Oroszfája mellett. E négy gyülekezet csupán az 1970-es évek óta alkot egy adminisztratív közösséget, hiszen régen jóval nagyobb magyar közösségek éltek ezeken a településeken.

A mezőseptéri templomot a hívek az 1930-as évek elején építették Földes Károly lévita lelkész vezetésével. A komlói, oroszfajai és mezőörményesi gyülekezetek templomai kegyúri úrházak voltak, ami azt jelenti, hogy karbantartásukhoz nagyrészt a településen lakó nemesek járultak hozzá.

Az egyházközség lélekszáma 2010. február 20-án kilenc fő volt.

PAPP GYÖRGY LELKIPÁSZTOR
(Magyarai Hunor – A Görgényi Református Egyházmegye templomai)

A mezőseptéri református templom

Április – a bolondok hónapja

Április, április, bolondok hónapja! Szeretlek én téged, – a föld akkor kapja!

A langyos csillogó, locsogó esőket, / Melyeket hallgatni oly jó, s a szív éled... / Április, április, – bolondok hónapja! / Zöld fűvét a csikó ropogva harapja, /

Zsenge reménységnek harmatozó fűvét, / Harapja friss szájjal egész Emberiség.

Nem vagyunk mi azért, nem és nem, bolondok, / Hajlajatok reánk, derék, új falombok, / Az legyen a divat, áprilisi fényből, / Szűrjetez ránk szép szűrt legényes reményből. (Tóth Árpád – Április)

Április elseje hagyományosan a bolondok, pontosabban a bolondozások napja, amikor bárki a legképtelenebb tréfát űzheti embertársaival. Ezen a napon ajánlatos még a sajtó, a rádió, a televízió és a világháló híreit is fenntartással fogadni.

Az áprilisi bolondozás eredete homályba vész. A kevésbé fantáziadús kutatók azt állítják, hogy a beugratós szokás a változó, csalóka áprilisi időjárás kapcsán született meg. Ennél színesebb az a magyarázat, amely szerint a bolondok napja a középkori Franciaországból származik, ahol az év április elsején kezdődött, és e napon az ismerősök ajándékokkal lepték meg egymást. Az újévet 1564-ben január 1-jére helyezték át, a rendelkezést azonban csak lassan fogadták el. Sokan április elsején is küldtek ajándékokat, de ezek szép lassan tréfás semmiségekké, meglepetésekké változtak: a hamis évkezdetet hamiskodással ülték meg.

Egy másik magyarázat szerint a Német-Római Birodalomban az 1530-as augsburgi birodalmi gyűlés úgy döntött, hogy 1540. április 1-jével egységesítik a pénzverést. A spekulánsok nyomban heves ténykedésbe kezdtek, de végül hoppon maradtak, az egységesítést az utolsó pillanatban elhalasztották.

Megesik, hogy az április 1-jei tréfának szánt hírek pánikot keltenek, a valós híreket pedig tréfaaként fogják fel. Amikor 1946. április 1-jén egy földrengés után 150 áldozatot követelő szökőár söpört végig Alaszkán és Hawaii szigetén, az áldozatok magas számában közrejátszott, hogy akadtak, akik álhírek vették a vészjelzést.

A történelemből is hozunk egy furcsa esetet: a XVII. században a franciák által bebörtönzött lotaringiai herceg éppen április 1-jén próbált börtönéből álrühában menekülni. Egy cselédlány felismerte, de amikor az őrségnek jelenteni akarta a szökést, minden katona és tiszt megnyugtatta: ők is tudják, a bolondok napja van. Amikor aztán kiderült, hogy a rab tényleg kereket oldott, már túl késő volt.

A sajtó megjelenése új távlatokat nyitott az ugratások előtt, a brit lapokban már a XVIII. századtól szinte üzemszerűen úzték az április 1-jei tréfákat. 1798-ban például valamennyi újságban feltűnő hirdetés tudatta: április 1-jén soha nem látott menet vonul be a Westminster-apátságba: lesznek köztük agg férfiak és nők, mindkét nembeli özvegyek és gyermekek, nős és elvált férfiak, férjes és elvált nők, mindenféle rendűek és rangúak. Az olvasóknak nem tűnt fel, hogy a megfogalmazás szerint mindenki a menetbe tartozik, és szép számmal össze is gyűltek, majd amikor valaki elkiáltotta magát: „április elseje!”, nevetve széteszotlak.

Több országban többször is elhitték, hogy az időszámítás óra és perc, hónap és év helyett tízes alapú lesz. 1878-ban sok amerikai készpénznek vette, hogy Edison a fonográf után olyan készülékkel áll elő, amely a földet gabonává, a vizet borrrá változtatja, így megoldja az éhezés kérdését.

A múlt század elején egy francia lapban az jelent meg, hogy lebontják az Eiffel-tornyot, és ócskavas-kereskedők tömege gyűlt össze, hogy licitáljon Párizs jelképére. 957. április 1-jén rendkívül bőséges svédországi spagettitermésről adtak hírt, ezután többen érdeklődtek arról, hogyan lehetne saját spagettifájuk.

Az első internetes április 1-jei tréfa valószínűleg 1984-ből származik, amikor a holland Piet Beertema azt terjesztette el a világhálón: a Szovjetunió csatlakozni akar a mai internetes fórumok elődjének tekintett usenet hálózathoz, mert a kommunista párt akkori főtitkára, Konsztantyin Csernyenko szabad vitafórumot keres. (A csatlakozás hét év múlva tényleg megvalósult,

Áprilisi tréfa vagy valóság?

igaz, hogy Csernyenko ezt már nem érte meg.)

A klasszikus áprilisi tréfa napjainkra szinte teljesen kiveszett, mert az egyre gyanakvóbb emberek e mai szemmel gyermeket csínyeket azonnal felismerik. Így aztán az ugratások egyre különösebbek, hisz a ránk zúduló információáradatban nehéz különbséget tenni a valós és a hamis között. 1997-ben például

egy kínai újság április 1-jén arról írt, hogy Peking és London megállapodott: Hongkong a briteké maradhat, ha Kína cserébe megkapja Észak-Írországot vagy Gibraltárt.

FAGY

(forrás: Tóth Árpád, *Múlt-kor magazin*)

Süket mama Balladája

Még kipucolta az előtte kuporgó pityókafészek tövét, zöld szulákat, mélyre bújt papsajtot, parlagfüvet tépett ki sovány kezével onnan, ahová kapával már nem akart belevágni. Aztán felgyenesedett annyira, amennyire a derekára kötözködött mész megengedte. Dél volt. A falu harangláb harangja üzenetet küldött a mezőre, ámde ezt az üzenetet a mama nem hallotta. Föld süket volt. Úgy született, úgy nőtt fel és úgy öregedett meg, hogy soha semmit se hallott a világ hangjaiból. Nem járt iskolába, mégis megtanult írni, olvasni, számolni. Nem járt multságba, mégis férjhez ment. Hat gyermeket szült, fel is nevelte őket, s mire felnevelte, megözvegyült.

Aznap tehát dél volt már, ebédidő. Süket mama éhes volt. A pityókafészek, sorok közül kilépett, ki a rétre. Kezét hátul, a fenéke táján összefogta, úgy ment fel az enyhe dombon a rét fejébe, a diófa alá. Ő ültette volt oda azt a fát még akkor, s valamikor. Aztán akkora koronája és akkora árnyéka lett annak a fának, hogy nem semmi: parasztcsalád-nyugtató, parasztasszony-pihentető árnyék.

Reggel, amikor kikerkezett süket mama a mezőre, előbb a diófa tövéhez ment lepakolni az ebédjét és az ivóvizét. Aztán, ahogy dél lett, ugyancsak ama fa alá húzódott. Szalmakalapját a földre borította. Fejkendőjét a fején meggyengítette. Korsajából vizet öntött a kezére, aztán maga elé emelte fogantyús kosarát, hogy kiszedje belőle ebédjét: a juhtúrós puliszkát. Reggel jól letakarta volt, s hát délben még melegen találta az ételt. Süket mama evett. Jóízűen falatozott, úgy, hogy észre se vette: fejkendője alól kicsúszott egy ezüst hajtincs. Szöcskék ugráltak körülötte. Gyík

Imets László metszete

suvickolt el mellette. Hangyák másztak fel a puliszkára, hogy fuvarozzanak. Negyedóra alatt jóllakott süket mama. Korsajából ivott kútvizet az ebédjére. A megmaradt két falást visszapakolta, hogy majd hazaviszi a kutyanak vacsorára. Jó lesz az neki. Kezet nyal érte. Süket mama összepakolt hát fogantyús kosarába, aztán oldalra dőlt a kiterített fekete kötényére. Kezét a feje alá tette, és egy kicsi idő múlva elszenderedett.

„Süket mamának töke van!”

„Nem szégyelled magad?”

„A szoknyája alá bújtam, felnéztem, s láttam.”

„Szégyelld meg magad!”

Elég lesz mára, gondolta süket mama, és abbahagyta a gyomlálást. Szedelőzködött, majd elindult hazafelé. Egy kicsit visszanezett. Tetszett

neki, amit látott. Tetszetek a gyomtalan pityókaszorok.

Vacsoraidő volt, amikor hazaérkezett, azonban nem ült asztalhoz, mert még dolga volt. Elsőre odaszórta a ludaknak a zöldet, amit a pityókásból vitt haza a hátán, majd odadobta a kutyanak a puliszkát. Aztán kézbe vett egy lapátot és egy seprűt. Összegyűjtötte az udvaron felejtett lóganét. Több dolga akkor már nem volt, de vacsorázni úgy sem vacsorázott. A fiának azt mondta, hogy köszöni szépen, de nem éhes. Azt mondta, hogy ő inkább lefekszik.

Reggel a menyé költögette szép szóval is, rázogatóással is, hogy ha templomba menne, készülődnie kellene. Abból a költögetésből azonban süket mama semmit se érzett, mert ő már nem volt abban a szobában: a mennyországban volt az angyalok s az őrangyalok között.

RÉTHY ISTVÁN

A gyömbér

Érdemes naponta fogyasztani

A gyömbér az egyik legnagyobb hatású gyógyító hatású fűszernövény, mely egzotikus, melengető ízével ideális a hidegebb hónapokban is. Rendkívül változatosan felhasználható, tehetjük levesekbe, húskételekbe, süteményekbe, készíthetünk belőle teát. Jótékony hatását kifejti akkor is, ha frissen, szárított vagy őrölt formában használjuk, de akár olaj vagy étrend-kiegészítő formájában is magunkhoz vehetjük.

Ismerjük meg!

A gyömbér (*Zingiber officinale*) Indiából és a Délkelet-Ázsia trópusairól származik, ma már vadon nemigen fordul elő, elterjedt kultúrnövény, számos országban (Brazília, Ausztrália, India, Kína, Vietnam, Jamaica) termesztik a rendszertani rokonsághoz tartozó mintegy 85 faj valamelyikét. Élő növény, a talajban kúszó, gumós, agancsszerűen elágazó gyöktörzsének (rizóma) osztásával szaporítják. Nádhoz hasonló, méternyi magasra nő, keskeny, lándzsa alakú, fényes, sötétzöld levelei, füzérvirágzatában sárga, bíbor foltos virágai vannak. Neve a szarv alakú jelentésű singabera szanszkrit szóból származik.

Tisztítja a vért, fokozza a tüzet

Néhány jótékony hatásai közül: a gyömbér fokozza az étvágyat és segíti az emésztést, csillapítja a gyomor- és bélpanaszokat. Élénkíti, javítja a vérkeringést, csökkenti a vérnyomást és a vér koleszterinszintjét. A megfelelő hatás elérésére igyunk meg reggelente éhgyomorral egy pohár gyömbérteát, vagy két deci vízben elkevert egy teáskanálnyi gyömbérlevet.

A hagyományos kínai orvoslás szerint melegítő hatású, sőt, a tűz gerjesztésében is segít: a nemi vágy és a szexuális teljesítőképesség fokozására is ajánlják. A vérkeringést élénkítő hatásának köszönhetően a koncentrálóképességre is jótékonyan hat: gépkocsivezetők, vizsgázók kipróbálhatják ezt a tulajdonságát is.

Antioxidáns hatású, erősíti az immunrendszert, megfázás, légúti fertőzések esetén hozzájárul a kórokozók legyőzéséhez, gyulladáscsökkentő.

Hogyan fogyasszuk?

Legtöbbször fűszernövényként ismerik és használják, levesek, húskok, mártások, sütemények ízesítésére, de önállóan is fogyasztják, főzve vagy cukorral kandírozva édességként. Hipermarketekben, na-

gyobb zöldség-gyümölcs szakboltokban nemcsak szárított, hanem friss gyömbért is lehet vásárolni. Hűtőben hetekig eláll. Felhasználáskor vékony szeletekre kell vágni, esetleg lereszelni, úgy, hogy ne vesszen kárba a kicsorduló leve sem.

Tanácsok

Jó tudni, hogy puhítja a húst, így ha a páclébe reszelünk belőle, omlósabb lesz a sült hús. Utazáskor, repülőn vagy hajón fellépő rosszullét esetén jó szolgálatot tehet egy kis kandírozott gyömbér, vagy akár egy kis darabka nyers gyömbérgyökér elrágcsálása.

Várandós kismamák beszéljék meg orvosukkal a gyömbér émelygés elleni használatát, mivel a nyálkahártya-irritáció ellen ugyan jó, de a vérkeringést élénkítő hatása miatt nagyobb mennyiségben való fogyasztásával jobb vigyázni. (A Lust és Tierra-féle Természetes gyógymódok bibliája a menstruációt megindító növények között említi.)

Érdekességek

A gyömbérgyökereket Konfuciusz is nagyra értékelte, állítólag ő maga is mindennap fogyasztott belőle. Európában először Marco Polo említette, majd a középkor évszázadaiban számos gyógyító leírta különböző alkalmazásait. A világ számos pontján, Nepáltól a Karib-tengeri szigetvilágig, ismerik és használják, légúti és emésztőszervi megbetegedések, ízületi gyulladások, mérgezések, hasmenés ellen. Illóolaja szájvizet, szappanok, krémek, férfiillatszerek alapanyagául is szolgál.

Szerk.

(Forrásanyag: Kiss Éva, HáziPatika. hobbikert.hu)

Ülésezett az RMDSZ szászrégeni szervezetének választmánya

Március 1-jén tartotta havi ülését az RMDSZ szászrégeni választmánya. A napirenden szerepelt egy-egy beszámoló a megyei, illetve Szászrégen városi tanácsüléséről, az április 8-i tisztújításról (erről bővebb beszámolót olvashatnak lapunk májusi számában) és különfélek.

Nagy András frakcióvezető a helyi tanács munkájáról számolt be. Elmondta, hogy a tanács több határozatot hagyott jóvá, melyek révén támogatják diákcsoportok és tanárok utaztatását különböző külföldön tartott szimpóziumokra, rendezvényekre. Ezek szerint a Lucian Blaga Szakközépiskola 1.600 lejt kapott a hollandiai Weertbe, és 1.800 lejt a németországi Eberbachba való utazás fedezésére. Az Alexandru Ceuşianu Általános Iskolának 2.300 lejt szavaztak meg ugyancsak a weerti utazásra. Jóváhagyta a tanács azon küldöttségek névjegyzékét is, melyek Szászrégen testvérvárosai, Erdre (március 15-i ünnepség) és Nagykovácsra (júniusi cseresznyenap) látogatnak.

A tanácsosok döntöttek a legelők karbantartási előírásairól és azok bérbeadási feltételeiről, jóváhagyták az iskolahálózat beosztását. Felmentették Deák Attila szászrégeni lakost az ANL-s lakása bérének fizetése alól (súlyosan beteg kislánya miatt). Jóváhagyták a városi kórház szerkezeti felépítését. Kijelölték az új földosztó bizottságot, mely a következő időszakban a fiataloknak telket juttat házépítésre. Jóváhagyták a Görgény utcában építendő körforgalom hatástanulmányát – szóba került az itt levő világháborús emlékmű elköltöztetése is. Zöld utat kaptak a néhány utca (Abafáji utca, Egyesülés negyed felső része, Munkás utca csatornázása) rehabilitálását célzó technikai és gazdasági mutatók is. Megtudtuk, hogy az Augustin Maior Általános Iskolában egy új, öt osztálytermet magába foglaló épületszárnyat építenek és az Alexandru Ceuşianu Általános Iskolában felújítanak hét osztálytermet.

Erős Csaba a megyei küldöttgyűlésről számolt be. A gyűlésen az RMDSZ Maros megyei szervezete oklevéllel és szimbolikus ajándékkal köszöntö meg azok munkáját, akik a rendszerváltást követően parlamenti, miniszteri munkájuk során a Maros megyei

Áldott húsvéti ünnepeket kíván az RMDSZ szászrégeni szervezete!

magyar közösséget képviselték: Markó Béla, Borbély László, Kelemen Atilla, Frunda György, Kerekes Károly, Makkai Gergegy, Németh János. Kakassy Sándor és Elek Barna post mortem kitüntetésben részesült. Ugyanakkor megválasztották az etikai, illetve a szabályzatfelügyelő bizottság tagjait, és szavaztak a Szövetségi Képviselők Tanácsában megüresedett hely betöltéséről. Szászrégent a szabályzatfelügyelő bizottságban Bodó Zoltán jogász, az etikai bizottságban Aszalos Gábor képviseli. Az említett gyűlésen **Péter Ferenc**, a Maros megyei szervezet újonnan megválasztott elnöke : kijelentette: „még ebben az évben frissíteni kell a teljes Maros megyei tagnyilván-

tartási adatbázist, emellett a már elkezdett tisztújítási folyamatot májusig be kell fejezni”. A politikai kihívásokon túl a megyei RMDSZ-székház felújítását sürgette, hogy egy olyan hely legyen, ahol mindenki jól érzi magát, ahol pezsgés van, ahová újra bemennek az emberek, hogy elmondják panaszait, igényeiket. Legyen mindenki számára világos: nincsenek jó és kevésbé jó térségek a megyében, a szervezetnek mind a szórványtársági, mind a tömbtársági tagsága fontos. A térségi szemlélet mellett legalább ugyanakkora hangsúlyt kell fektetni a szakmaiságra. Éppen ezért a sorra kerülő alapszabályzat-módosításban javasolta a sokat vitatott keleti és nyugati térségi állandó tanácsi tagság megszüntetését. Hatékonyabbá kell tenni a szervezet működését, meg kell szüntetni a házon belüli feszültségeket – nyomatékosította, fontosnak nevezve, hogy a megye visszaszerezze egykori helyét, tekintélyét az országos RMDSZ keretében. Javasolta: meg kell erősíteni, szorosra kell fűzni a kapcsolatot mind a szövetségi, mind az ügyvezető elnökséggel.

A szászrégeni választmányi ülésen eldöntötték, hogy ebben az esztendőben is a nők napja alkalmával az RMDSZ virággal köszönti a nőket. (Szerk. megj.: ez meg is történt március 5-én, vasárnap a templomoknál.)

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Egyet előre, egyet hátra

MORZSÁK A NAGYVILÁGBÓL ÉS ITTHONRÓL

A nagyvilágból... Londoni merénylet

Öt halottja és ötven sebesültje van a március 22-i londoni merényletnek. A Scotland Yard terrorelhárítási vezetője felfedte, hogy a merénylő Adrian Russell Ajao, aki bérelt járművel nagy sebességgel a gyalogosok közé hajtott a parlament melletti Westminster híd zsúfolt járdáján, amelyen 250 méter hosszan végiggázolt. A merényletben a rendőrök által lelőtt 52 éves támadóval együtt öten haltak meg. A két másik civil halálos áldozat egy kétgyermekes, 43 esztendő brit nő, Aysha Frade, illetve egy amerikai turista, Kurt Cochran. Az áldozatok között van egy rendőr is, a 48 éves Keith Palmer, akit a támadó a parlament kapujánál megkéselt. Adrian Russell Ajaót ezután lőtte le a parlamentnél járőröző fegyveres rendőri osztag.

Történelmi pillanat Olaszországban

Történelmi pillanat helyszíne volt Olaszország – az Európai Unió tagországainak állam-, illetve kormányfői, valamint az uniós központi intézmények vezetői Rómában aláírták azt a közös nyilatkozatot, amelyben kiállnak az unión belüli együttműködés folytatása, az EU előtt álló példátlan kihívások jövőbeni közös kezelése mellett. A nyilatkozat a nemzetközi migrációs válságot nevezi meg az EU-t érő legnagyobb kihívások egyikének. Az Európai Unió elődjét, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó dokumentumot 1957. március 25-én írta alá az olasz fővárosban a hat alapító tagállam, Olaszország, Németország, Franciaország, Hollandia, Belgium és Luxemburg.

Több százmillió ember nem jut ivóvízhez

A világon több százmillió ember nem jut ivóvízhez – hívta fel a figyelmet az ENSZ a víz világnapja alkalmával. A világnap idején mottója a „Víz és szennyvíz” – hangsúlyozza a világszervezet. A statisztikák szerint a fejlett országok a szennyvizet 70%-át dolgozzák fel, a szegényebb országokban ez az arány mindössze 7%.

Beperelte két magyar szervezet a Heinekent

Beperelte a Heinekent a Szovjetunióban Volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezete (Szorakész) a Szabadságvédő Alapítvány (Szava) jogvédő támogatásával a Budapesti Törvényszéken, mert álláspontjuk szerint sérti az áldozatokat a sörgyártó termékein található vörös csillag.

Meggyőződésük, hogy a vörös csillag tiltott önkényuralmi jelkép akkor is, ha terméken jelenít meg, és használata sérti a kommunista diktatúra áldozatainak emlékét, nem méltó a magyar nemzethez. Ezért azt kívánják elérni, hogy tiltsák el a Heinekent a vörös csillag használatától.

... és itthonról

Magyar alpolgármester nélkül maradt Négyfalu

Magyar alpolgármester nélkül maradt a Brassó megyei Négyfalu. A 19 tagú helyi tanács szociáldemokrata és liberális párti képviselői összefogtak és leváltották Géczy Gellért RMDSZ-es alpolgármestert, helyette a Szociáldemokrata Párt által nevesített személyt választottak. A Brassó megyei városnak 17 éve először nincs magyar alpolgármestere. A 35 ezer lakosú Négyfalu önkormányzatának egy alpolgármestere van, aki hagyományosan RMDSZ-es, hiszen jelentős számú magyar él a városban, arányuk az összlakosság 20%-át teszi ki.

Terrorvád

A maximálisához közelítő börtönbüntetés kiszabását és a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM) betiltását kérte az ügyész a bukaresti táblabíróságon Szócs Zoltán és Beke István, a HVIM erdélyi, illetve kézdivásárhelyi szervezetének vezetője perében. A két férfit azzal gyanúsítják, hogy házi készítésű bombát akartak robbantani Kézdivásárhely főterén 2015-ben, a román nemzeti ünnepre szervezett december elsejei katonai parádé közben.

A védelem a vádlottak felmentését kérte. Az utolsó szó jogán Szócs és Beke is ártatlannak mondta magát, képtelenségnek nevezve a feltételezést, hogy saját közösségükben, egy magyar többségű kisvárosban akartak volna a románság ellen irányuló merényletet elkövetni robbantásra alkalmatlan petárdákkal.

Az első fokú ítélet ellen a legfelsőbb bíróságnál lehet fellebbezni.

Erdély-zászló

Soós Sándort, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) Kolozs megyei elnökét is megbírságotlta a csendőrség a március 15-i kolozsvári Erdély-zászlós incidens kapcsán. Az alakulat megóvja a jegyzőkönyvet, ugyanakkor az ügy tisztázására szólította fel a felvonulást szervező RMDSZ-t.

Mint ismert, a csendőrség négy, Erdély-zászlóval felvonuló személyt igazoltatott és bírságotl meg a március 15-i kolozsvári megemlékezés és ünnepség alkalmával, köztük Fancsali Ernót, az EMNP kolozsvári elnökét. A rendvédelmi szerv később tagadta, hogy az Erdély-zászló használatáért bírságotl volna meg a résztvevőket, azt állítva: azért büntettek, mert az illetők a szervezők felszólítása ellenére sem hagyták el a rendezvény helyszínét. Ennek kapcsán Csoma Botond, az RMDSZ Kolozs megyei szervezetének elnöke határozottan cáfolta, hogy a felvonulást szervező RMDSZ-nek kifogása lenne az Erdély-zászlóval szemben, és perverzióknak nevezte, hogy a csendőrség a szövetségre próbálja hárítani a jelkép eltávolítása miatti felelősséget.

Szégyen a futás, de néha hasznos

A Római Katolikus Teológiai Líceum diákjainak a szülei úgy érzik, időhúzásra játszanak a tanintézet működéséért felelős intézmények, ezért felkeresték a frissen kinevezett főtanfelügyelőt, Ioan Macariét, aki azonban ahelyett, hogy válaszolt volna a kérdésekre, megpróbált elmenekülni a szülők elől.

A szülők érkezésekor Macarie autóba ült, de egy másik gépkocsi elállta az útját, így kénytelen volt kiszállni; azzal védekezett, hogy alig három napja vezeti a tanfelügyelőséget, nem ismeri a szülők által említett dokumentumokat, ilyen ügyekben pedig amúgy is csak a tanfelügyelőség vezetőtanácsa hozhat döntést, majd visszatért az irodájába. A szülők azt tervezik, hogy beadvánnyal fordulnak tizenöt más intézményhez is, köztük az Európai Unió oktatásért felelős bizottságához, az Országos Diszkriminációellenes Tanácshoz, az oktatásügyi minisztériumhoz és a parlamenthez.

Kanyarójárvány

Tizenhat halálos áldozata van a kanyarójárványnak, amely elsősorban az ország nyugati, délnyugati megyéiben terjedt el. 2016 eleje óta 3109 kanyarós megbetegedést diagnosztizáltak az országban, és ebben az időszakban tizenhatan vesztették életüket a betegség szövődésményei miatt. Korábban átlagosan 7-8 kanyarós esetet jegyeztek évente. Alexandru Rafila járványügyi szakértő elmondta, soron kívül kezdték oltani az egyévesnél kisebb gyermekeket kanyaró ellen, hogy meggátolják a járvány terjedését. Az egészségügyi minisztérium szerint a „felelőtlen oltásellenes kampány” a hibás a járványért. A kanyaró elleni vakcina beadását 2014-ben kezdték tömegesen megtagadni Romániában egyes televíziós személyiségek és az ortodox egyházhoz közel álló alapítványok által indított ellenkampány nyomán.

A szakárca a járvány megfékezése érdekében csökkentette az olthatóság alsó határát, így már a 9 hónapos csecsemők is beolthatók.

A fekete március eseményeinek újvizsgálását kérik

Még március folyamán hivatalos átiratban válaszolnia kell a legfelsőbb ügyészségnek arra a beadványra, amelyet a 27 évvel ezelőtti marosvásárhelyi pogrom három magyar áldozatának özvegye, illetve a konfliktusban súlyosan bántalmazott, azóta elhunyt Sütő András leszármazottai kezdeményezésére nyújtott be Menyhárt Gabriella nagyváradi ügyvéd.

A panaszosok abban reménykednek, hogy a rendszerváltást előidéző események, valamint az ezt követő bukaresti bányászjárás újvizsgálata után végre a fekete március kiagyalóinak, szervezőinek a kilétére is fény derül, és elítélik a tetteseket. A strasbourgi emberjogi bíróság ugyanis az 1989-es forradalom ügyében már megállapította, hogy a romániai államhatalmi szervek a sértett felek panaszainak kivizsgálását felületesen végezték el, és kártérítésre kötelezte Romániát. A beadványban kérik az 1990-ben hatalmon levők felelősségének

megállapítását is az emberiség ellen elkövetett bűncselekményért, tehát az okirat egyben feljelentés is a 27 évvel ezelőtti döntéshozók, Ion Iliescu államfő, Petre Roman kormányfő és Gelu Voican-Voiculescu kormányfőhelyettes ellen (akik mindent tudtak az eseményekről, és a katonai beavatkozást későn rendelték el).

Békében egymás mellett!

Barátságos úton rendezte a márkanévvitát a Csíki Sör Manufaktúra és a Heineken Románia, amely a megállapodás értelmében minden peres ügyet megszüntet a másik fél ellen – jelentette be a csíkszentsimoni sörgyár tulajdonosa.

A két cég magyar és angol nyelvű közös közleményét a Csíki Sör Manufaktúra tette közzé március 27-én Facebook-oldalán. A kommuniké szerint a felek megegyeztek abban, hogy a Ciuc és a Csíki Sör márkanévek „egymás mellett békében meg fognak férni a piacon”. A megegyezés része, hogy minden peres ügyet a felek egymás ellen megszüntetnek. A közlemény megállapítja azt is, hogy a konstruktív tárgyalások után mindkét fél érdekévé vált, hogy a Csíki Sör márkanév körüli vita barátságos úton rendeződjék.

(Hírforrások: MTI, Mediafax, Reuters, Agerpres, Népszívás, Krónika, Marosvásárhelyi Rádió, Maszol.ro)

Szerk.

Bruhaha - nevéssünk együtt!

Este hazamegy a feleség. Így szól a férjéhez:

- Van egy jó és egy rossz hírem. Melyiket mondjam előbb?
- A jót.
- Működött a légzsák!

A rendőr megállít egy gépkocsit vezető fiút, és a jogosítványt kéri tőle.

– Hogyhogy jogosítvány? Azt hittem, azt csak 16 év felettiek kaphatnak.

Mi az: egy fekete pont a Holdon?

- Egy migráns a Holdon.
- Két fekete pont Holdon?
- Két migráns a Holdon.
- Ha fekete az egész Hold?
- A megoldás!

Bombanó áll a buszmegállóban. Esik az eső, busz meg sehol. Hirtelen elegáns Mercedes fékez le előtte, és kiszól egy jóképű férfi:

- Hölgyem, hazavihetem?

– Nem bánom – feleli a nő. – De hol lakik?

A medve bulit rendez. Mindenki, aki jön a bulira, kell hozzon valami piát. Aki nem hoz, azt elveri a medve. Jön a nyuszika.

- Hoztál-e italt? – így a medve.
- Nem – mondja a nyuszika. Elkezd püfölni. A nyuszika nagyon kacag. Erre még jobban püföli. A nyuszi még jobban kacag. Kérdezi a medve:
- Miért kacagsz?
- Mert jön a sün, és ő sem hoz semmit!

– Szia, anyu. Megyek diszkóba. – Diszkóba?! 13 évesen a diszkózásan jár az eszed, és közben megfeledekel az anyukád 26. születésnapjáról?!

- Miért van még két foga az anyósna?
- ???
- Egyikkel kinyitja a sörömet, a másik meg hadd fájjon neki.

Baleset után a férj lélegeztetőgépen, csöveken. A feleség rémülten kérdezi:

- Doktor úr! Meddig lesz így a férjem?
- Az első áramszünetig...

Két cigány találkozik.

- Szia, móré, hogy vagy?
- Én megvagyok, és te?
- Én még nem vagyok meg, de már tegnap óta köröznek.

Móricza, a te nagyapád mi volt?

- Tüdőbeteg.
- Jó, de mit csinált?
- Köhögött.
- Hiszen abból nem lehet megélni...
- Tudom, bele is halt.

A rendőr rászól a fiára:

- Fiam, ne dohányozz, korai az még neked!
- De papa, te is ötödikes voltál, mikor elkezdted cigarettázni! – válaszol a gyerek.
- Igen, fiam, de én akkor már tizenhat voltam.

Barátnők találkoznak hosszú idő után.

- Hallom, meghalt a férjed!
- Képzeld, alig hat nappal az esküvőnk után...
- Szegény! De legalább nem szenvedett sokat!

– Doktor úr, ma nagyon sokat operált, kivett egy vakbelet, bőrátültetést végezett, sőt, levágott egy lábat is.

- Hát igen, kollegina...
- Csak egy apró dolgot felejtett el... váltani közben a betegeket.

**ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
FÁBIÁN GIZELLA**

**SZASZRÉGEN és
VIDÉKE**

Kiadja a SZASZRÉGENI
KOLPING CSALÁDI
TÁRSULÁS
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Böződi Sándor, Csernátoni József, Fábrián András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábrián András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFĂLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A nével és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter@yahoo.com fandras59@yahoo.com

Támogatók: RMDSZ és Communitas Alapítvány, Országos RMDSZ.

Online: Szerkesztők: Jánosi Sarolta, Gál Előd, Makkai Alpár: Cím: szaszregenesvideke.blogspot.ro

e-mail: online@gmail.com

Ára: 3 lej